

[Thorndahl]

økonomiske maksimum og er nået ud over bristepunktet. En ophævelse af jordbeskatning vil derfor efter vor opfattelse gøre indkomstskatteafviklingen vanskeligere. Da fremskridtspartiet prioriterer, som det formentlig er de fleste bekendt, indkomstskatteafviklingen som det allervigtigste i dansk politik, fordi indkomstskattesystemet simpelt hen er, som vi kender det i dag, uadministrerbart, uretfærdigt og uoverskueligt, arbejds- og aktivitetshæmmende, har vi vendt os mod denne afvikling af ejendomsbeskatningen.

Nu har vi jo hørt, at partiet venstre i perioder – også hr. Ivar Hansen i dag – argumenterer for afvikling af beskatningen på landbrugets produktionsjord, som man i hvert fald kalder det, og det er en argumentation, som venstre – sådan har jeg i hvert fald forstået det – har forstærket i den senere tid. Jeg synes i hvert fald altid, at det er en stor og glædelig oplevelse at være vidne til partiet venstres politiske retorik. Det er jo løse slag i luften, men de er altid imponerende. Det, der nemlig i den forbindelse er det mest interessante i venstres argumentation og holdning, er, hvad venstre som regeringsparti fik klaret med hensyn til afvikling af beskatning på produktionsjord i VKR-tiden, i tiden under den rene venstre regering og under SV-regeringen. Hvilke konkrete forslag lå der fra venstres side til afvikling af beskatningen på produktionsjord? Hvor mange forslag fremsatte partiet venstre i disse perioder, hvor venstre havde eller havde del i regeringsmagten, hr. Ivar Hansen? Som reglerne er i dag, har i hvert fald for den ene halvdel af problemets vedkommende kommunerne jo efter lovgivningen fri adgang til at fjerne den primærkommunale grundskyld. Hvis dette skete i alle de danske primærkommuner, hvor partiet venstre besætter borgmesterposten, vil der faktisk, så vidt jeg kan regne ud, være meget få landbrugsejendomme, der skulle betale andet end den amtskommunale grundskyld.

Tilbage er der, i hvert fald set med venstres øjne, i virkeligheden vel alene den amtskommunale grundskyld. Som situationen har udviklet sig inden for landbruget, vil jeg ikke afvise, i hvert fald ikke på forhånd, at vi nu i udvalget vil kunne overveje, om den nuværende amtskommunale grundskyldpromille skulle ændres til en maksimumsgrænse.

**Birthe Nielsen (SF):**

Centrum-demokraterne har nu genfremsat deres tidligere forslag, og jeg vil da også henviser til, hvad vi sagde fra SFs side den 31. januar 1980, Folketingstidende 1979–80, 2. samling, sp. 4475. Centrum-demokraterne vil vælte byrderne over på lejerne, fordi indkomstskatten vil stige, og vi mener ikke, at de mennesker, som vi har særlig interesse i at tilgodese, dem, der dårligst har råd til at sidde i ejerboliger, skal have endnu flere byrder væltet over sig. Vi mener stadig, at man har masser af fordele, når man sidder i ejerboliger. Jeg tænker her på rentefradrag osv. Her vil man igen ramme lejerne, og det mener vi er asocialt og ganske urimeligt.

En anden ting, jeg vil pege på, er, at byrdefordelingen mellem stat og kommune og kommuner imellem også vil blive forrykket. Vi mener i SF, at det må være op til kommunerne ud fra det befolkningsunderlag, der nu engang findes i de respektive kommuner, at fordele den indtægt, man ønsker fra ejendomsbeskatning eller indkomstbeskatning.

Med hensyn til pensionisterne, som centrum-demokraterne åbenbart har taget til deres hjerte, er der jo, som indenrigsministeren var inde på, allerede taget højde for i den nugældende lov, hvor man kan indefryse ejendomsskatten. Pensionister kan endvidere få boligydelse, såfremt de ligger i en indtægtsgruppe, som berettiger til det. Det skader ikke pensionisterne, det kan højst gå ud over arvingerne, og det synes vi ikke gør så meget i SF. Vi vil som tidligere afvise dette forslag fra centrum-demokraterne.

**Aase Olesen (RV):**

Også jeg må bedrøve centrum-demokraterne med, at vi ikke har skiftet mening siden 31. januar. Det har vi ikke, fordi vi stadig væk er – efter hr. Ivar Hansens mening – så fantastisk stive og traditionelle i vores tankegang, at vi synes, at tingene skal hænge sammen. Det må være rart at være venstremand for øjeblikket og kunne gå ud og love 7 mia kr. til det ene erhverv og et par mia kr. til forsvaret sådan over et par år, når man ikke skal have det til at hænge sammen. Det må være meget nemt, det kan vi bare ikke rigtig leve op til, så det må vi lade venstre om.

Jeg kan henviser til, hvad jeg sagde i debatten den 31. januar, Folketingstidende 1979–